

ОДЛИКОВАНИ ПРОФЕСОРИ И РАДНИЦИ ПРАВНОГ ФАКУЛТЕТА У БЕОГРАДУ

Указом Председника Републике СФРЈ одликовани су за дугогодишњи предач рад на образовању, за допринос нашим правним наукама и успешан рад Правног факултета, следећи радници Правног факултета Универзитета у Београду:

Др *Михаило Константиновић*, редовни професор у пензији, Орденом заслуга за народ са златном звездом;

др *Јован Ловчевић*, редовни професор у пензији, Орденом заслуга за народ са златном звездом;

др *Радомир Лукић*, редовни професор, Орденом заслуга за народ са златном звездом;

др *Милош Радојковић*, редовни професор у пензији, Орденом заслуга за народ са златном звездом;

др *Драгомир Стојчевић*, редовни професор, Орденом заслуга за народ са златном звездом;

др *Драгаш Денковић*, редовни професор у пензији, Орденом рада са црвеном заставом;

Танасије Јанићијевић, шеф Одсека за студентска питања, Орденом рада са сребрним венцем.

Одликовања Председника Републике професорима и радницима нашег факултета уручио је 14. децембра 1978. у Председништву Скупштине СР Србије, друг Душан Чкребић, председник Скупштине СР Србије.

Тим поводом председник Скупштине СР Србије друг Душан Чкребић одржао је пригодан говор.

У име одликованих професора и радника захвалио се професор др Михаило Константиновић.

У овом броју објављујемо текстове оба говора.

— Душан Чкробић

Другарице и другови,

Имам пријатну дужност да врло истакнутим професорима Правног факултета Универзитета у Београду, др Михаилу Константиновићу, др Јовану Ловчевићу, др Радомиру Лукићу, др Милошу Радојковићу, др Драгомиру Стојчевићу и др Драгашу Денковићу, као и заслужном дугогодишњем раднику овог Факултета, шефу Одсека за студентска питања Танасију Јачићијевићу, уручим одликовања Председника Републике, којим су одликовани за дугогодишњи предан рад на образовању, за допринос нашим правним наукама и успешан рад Правног факултета.

Правне науке су међу областима научног стварања које имају дугу историју. Оне су научно засноване још у старом веку а њихов развој и унапређивање пратио је и омогућавао развој друштва и цивилизације. Правне науке имају најширу актуелност и данас, у време снажног материјалног и друштвеног прогреса човечанства, када својим развојем треба да допринесу, у националним и међународним оквирима, условима за ослобођење човека, хуманим и демократским друштвеним односима.

Правне науке имају велику традицију у Србији. Потреба за стручним кадровима, правницима, осетила се одмах по стварању независне српске државе. Тако је правни одсек на Лицеју основач 1841. године, да би се интересовање за студирање права наставило у свим етапама нашег бурног и динамичног развика.

Правни факултет у Београду убраја се међу најзначајније научне и педагошке устачове наше земље. У његовом крилу стасали су и развили се бројни научни радници, који су својим делима задужили научну мисао, а у више примера својим оригиналним прилозима обогатили правну науку у најширем смислу. На њему су дипломирали бројни стручњаци неопходни у свим областима друштвеног развоја, у правосудју, државној управи, друштвеним делатностима и привреди. Врсни научници и педагози са Правног факултета васпитавали су млада поколења да спознају друштвене односе и њихов карактер и да својим доприносом помогну и унапреде друштвени и економски развој своје земље. Правни факултет био је и у сложеним временима између два светска рата и непријатељске окупације, извориште прогресивних слободарских, хуманих и демократских стремљења.

Дачас у социјалистичкој, самоуправној заједници коју градимо, друштвена улога Правног факултета добија нове, још значајније садржаје. Ми изграђујемо систем социјалистичких самоуправних односа без узора и модела, на основу историјских опредељења радничке класе и вековних слободарских тежњи наших народа. Социјалистичка држава и социјалистичко право у условима самоуправних друштвено-економских односа губе карактер класичне државе и класичног права. У процесу преношења државно-правних функција са државног апарата на удружени рад и самоуправно организоване радне људе и грађане, настаје потреба и за новим нормама, које више немају обележја класичних правних норми и класичног права, већ самоуправних норми и самоуправног права. Правници су зато дачас међу најтраженијим стручњацима, без чијег рада и ангажовања у свим сферама друштвеног и привредног живота, наш брз и свестран развој не би био могућ. Отуда Правни факултет мора и надаље својим целокупним деловањем, наставним програмом а посебно садржајем, да у самоуправном и социјалистичком духу васпитава младе људе који ће се не само брзо уклапати у наш друштвени, политички и економски живот, него ће бити и оспособљени да га унапређују и даље развијају.

Пред правним и уопште друштвеним наукама су и даље сложени задаци. Оче треба да прате и подстичу динамичну, самоуправну праксу друштвених односа. Свесни смо да је даљи друштвени развитак веома сложен процес. Од друштвених наука очекујемо да нам омогуће дубљу спознају метода и путева за које се као друштво опредељујемо. При томе, друштвеним а посебно правним наукама, мора бити и даље стран сваки шематски приступ, већ свој развој треба и даље да заснивају на аутентичним друштвеним вредностима, искуствима из досадашњег развоја и демократским и слободарским тежњама наших народа.

Другарице и другови,

Са посебним задовољством желим да истакнем да су афирмацији наших правних наука, а тиме и афирмацији социјалистичке Југославије у свету, својим изванредним научним достигнућима и друштвеним ангажовањем, значајан лични допринос дали професори Константиновић, Ловчевић, Лукић, Радојковић, Стојчевић и Денковић. Плодним, најшире друштвено афирмисаним, научним и педагошким радом, они су створили дела од изванредног значаја за разумевање и дали развој самоуправних социјалистичких односа, а својим теоријским радовима значајно су повећали домет правним и друштвеним наукама уопште. Одликовани професори су били учесници у изграђивању нове, социјалистичке власти и дали непосредан допринос у законодавној регулативи нове, социјалистичке државе.

Дела ових истакнутих научних радника на најбољи начин илуструју суштину наших друштвених опредељења. У њима је садржана револуционарност и хуманост социјализма и дубоке демократичности

самоуправљања. У њима је и спознаја неопходности да градимо отворено друштво, ангажовано за мирољубиву међународну сарадњу, прогресивне и демократске тежње савременог човечанства. Зато одликовања, која су додељена професорима Константиновићу, Ловчевићу, Лукчићу, Радојковићу, Стојчевићу и Денковићу, представљају израз најширег друштвеног признања за њихов велики лични допринос развоју правних и друштвених наука, као и укупном развоју наше земље.

Задовољство ми је што одликовање Председника Републике могу да уручим и другу Танасију Јанићијевићу, који је свој дугогодишњи предани рад на бројним и увек значајним студентским питањима уткао у успешно деловање Правног факултета у Београду.

Свим одликаним друговима срдачно честитам на високом признању Председника Републике и изражавам најбоље жеље за даље успехе у њиховом друштвеном ангажовању и раду на добро наше социјалистичке самоуправне заједнице.

— Проф. др Михаило Константиновић

Друже председниче,

Дозволите ми да Вам захвалим на речима којима сте пропратили предају одликовања мојим колегама и друговима и мени и да Вас замолим да будете тумач наше дубоке захвалности председнику Социјалистичке Федеративне Републике Југославије маршалу Титу за почасти која нам је указана.

Повод за то је наш рад на праву и другим друштвеним наукама. Та активност је одувек била значајна, како за живот појединаца, тако и за живот друштва као целине.

Давно, пре много векова записано је да има три основна правила права, а то су: живети поштено, не наносити штету другоме и сваком признати оно што је његово. У ствари, то је сврха права, то су руководна начела за све, и правнике и неправнике. За формирање правника, да неко постане правник, потребно је савладати више разних дисциплина, за то треба доста времена и напора. Потребно је научити разликовати разноврсне односе, који могу настати између разних субјеката, појединаца и њихових група, рашчланити сложену стварност и утврдити о чему се ради.

То је потребно и данас, када се поље примене закона сужава у корист друштвених договора, самоуправних споразума и других самоуправних општих аката, који све више постају извори права. Они неће потпуно заменити закон, али у области привредне делатности они ће све више долазити до изражаја. За њихово састављање и примену биће потребна сарадња правника, наших ученика. Мислим да су они дорадали том задатку, а то за нас значи да се можемо повући у мир, пошто смо своју дужност испунили.